«El que més desitjo és jugar a Primera molts anys, i si pot ser al Girona, millor»

Granell diu que gaudeix com mai del futbol, però també adverteix que acaba contracte l'estiu que ve

«El que més desitjo és jugar a Primera molts anys, i si pot ser al Girona, millor»

El Girona és una de les sensacions de la Lliga i Àlex Granell s'està fent un nom a Primera. L'èxit provoca vertigen?

Jo ho visc amb tota la normalitat possible. Intento normalitzar la situació que estic vivint. Tots aquests èxits esportius m'estan arribant a una edat (29) que penso que és molt bona, amb un estat de maduresa important, i en què les coses m'afecten segurament menys que a un noi de 20 anys. Soc capaç de centrar-me exclusivament en el futbol. D'acceptar els elogis, però tampoc creure'm mai més que ningú per haver fet dues bones actuacions.

Cal tenir el cap molt centrat per passar de jugar a camps de Tercera i Segona B, i acabar debutant a Primera amb 29 anys?

Sí, el cap l'has de tenir ben posat, i és important l'educació que has rebut a casa. Però al final el meu context em convida a no exaltar-me més del normal i a prendre'm les coses amb normalitat. Al final els meus amics són els de sempre, els qui m'aconsellen i em feliciten quan les coses em van bé i em retreuen les males actuacions. El meu context és molt semblant al que tenia a Segona. Potser sí que canvia la repercussió mediàtica, això ha canviat, però la meva vida personal és la de sempre. Ara, si mires les xarxes socials, t'adones que arribes a molta més gent, que la magnitud de jugar a Primera és molt gran. Estàs en boca de tothom... però ho porto amb normalitat, i fins i tot em sorprenc a mi mateix per això.

Ara mateix només li falta fer el primer gol a Primera?

Sí, és una de les coses que tinc pendent. Cada cop hi estic més a prop. Tinc ganes i l'ambició de poder-me estrenar com a golejador a Primera, sent conscient que la meva gran virtut, segurament, és més assistir que no pas marcar. Però després d'errar el penal contra el Sevilla fa algunes setmanes em fa una il·lusió especial marcar en la màxima categoria.

Va poder dormir aquella nit?

Em va costar molt. A més venia de molts anys sense fallar penals. Segurament per la transcendència dels partits, i per la manera com em prenc les coses, em va costar dormir i assimilar l'errada. Però m'enorgulleix que no vaig dubtar a xutar-lo, i penso que si n'hi ha un altre el tornaré a llançar, perquè futbolísticament mai he dubtat de mi.

S'ha adaptat a Primera més ràpid del que s'esperava?

Els números així ho diuen. Jo estava convençut que tindria un rol important a l'equip pel fet que havia tingut protagonisme i un bon paper en els anys anteriors a Segona A. I el cos tècnic seguia sent el mateix, així com molts dels meus companys. En els darrers anys m'he guanyat el respecte de la plantilla, soc un dels capitans. Per la meva manera de ser, tenia clar que l'ambició que m'ha portat a Primera l'havia de mantenir en el dia a dia. Estic orgullós dels primers partits de lliga.

Vostè acaba contracte el juny de l'any que ve. Està negociant la renovació?

L'únic que puc dir és que no hi ha hagut cap contacte. No tinc més notícies perquè ningú s'ha posat en contacte ni amb mi ni amb cap persona propera a mi. Estic obert a tot. A escoltar el Girona i parlar d'ampliar el contracte si ho creuen oportú, però, acabant l'estiu vinent, també hi ha la possibilitat que escolti coses d'altres llocs.

L'inquieta no tenir notícies?

Intento no preocupar-me per aquest tema. Gaudeixo dels partits. L'únic que em preocupa és que el meu pas per Primera no sigui efímer, si pot ser amb el Girona per molts anys, millor. Però el que més desitjo és jugar a Primera. Al Girona, o en un altre lloc.

En quin partit ha gaudit més al camp i en quin s'ho ha passat més malament?

Segurament els dos últims partits són els que més he gaudit. Al camp del Llevant i contra el Madrid. El dia del Madrid, per l'entitat del rival i per jugar-lo a Montilivi, vaig gaudir-lo moltíssim. I a València em vaig sentir molt còmode i gaudint del joc. Això és important. El futbol, al final, per molta pressió i repercussió que tingui, no deixa de ser un joc.

La famosa jugada del revers dins l'àrea és la clara mostra que gaudia?

Sí, això va en sintonia també amb el que sent l'equip. I diumenge tots ens trobavem molt còmodes al camp. Aquella jugada, amb les facilitats tecnològiques que tenim, l'he vist repetida molts cops i molts amics me l'han enviada al mòbil. Però quan una jugada d'aquestes no acaba en gol, el mèrit és infinitament inferior. Aquella acció hauria d'haver entrat i em retrec a mi mateix no haver definit millor en l'últim moment.

M'ha dit els partits que ha gaudit, però no els que ha patit.

Patit no n'he patit cap, perquè els he gaudit tots moltíssim. Sí que és veritat que el dia que m'he sentit menys còmode va ser la primera part contra el Vila-real.I tampoc vaig estar còmode a Butarque, contra el Leganés. No vam estar, cap d'aquests dos dies, tan còmodes com ho estem normalment.

En quin dels grans estadis de Primera li fa més il·lusió jugar?

No l'enganyaré, em fa il·lusió jugar al Camp Nou davant 100.000 persones. El Barça i el Girona són els equips que seguia de petit.

Li va saber greu no jugar contra el Barça a Montilivi, en un dia amb moltes rotacions a l'onze?

Et sap greu per la magnitud del rival, però intento extreure les parts positives de cada situació. Entenia perfectament que l'entrenador, en una setmana de tres partits, volgués que alguns jugadors que havien estat titulars tinguessin menys minuts per no acumular tan desgast. Entenc la situació i els motius del tècnic. Tot i que, evidentment, enfrontar-se al Barça i a Leo Messi faci il·lusió a tothom.

Sí que va enfrontar-se al Madrid i a Cristiano Ronaldo.

Sí, i al principi, quan veus aquells jugadors al túnel de vestidors t'adones de la magnitud d'on és ara el Girona. Però un cop comença el partit deixes de veure el nom que porten els rivals a la samarreta i penses que t'enfrontes a jugadors de Primera igual com ho som nosaltres. També dono molt de valor al fet que el míster va normalitzar molt la situació aquella setmana. Ens va parlar sovint que teníem capacitat per guanyar el partit, i això ens va fer abstreure del nom dels futbolistes que teníem al davant. Ens vam limitar exclusivament a jugar. Al final, sí que tornes a veure els astres que tens al davant. A mi em feia il·lusió tenir la samarreta de Cristiano i l'hi vaig demanar. La tinc com un record més de totes les coses boniques que m'han passat en el Girona.

Amb qui més va parlar?

Com a capità vaig parlar amb Sergio Ramos. Experiències que vivim en un període curt de temps que no oblidarem mai.

Quin jugadors dels rivals que han tingut l'ha impressionat?

Isco em va semblar un jugador diferent a la resta, capaç de desequilibrar moltíssim. I el dia de l'Atlètic, Saúl també em va semblar un futbolista capaç de rebre al seu propi camp i acabar ell mateix la jugada dins l'àrea. Són els dos jugadors que he vist un pèl diferents a la resta. Evidentment, vaig veure Leo Messi des de la banqueta el dia del Barça i em va semblar extraordinari, com també m'ho va semblar Cristiano Ronaldo. Té capacitat de ser sempre al lloc precís. Segurament no està en els seus millors registres, però quan t'hi enfrontes t'adones que totes les pilotes que arriben a l'àrea ell les acaba rematant. Té un talent diferent.

Hi ha molts Granells en el futbol en categories inferiors?

No sé si n'hi ha molts o pocs, però sí que tinc clar que en categories inferiors es poden trobar molts jugadors que, si tinguessin una oportunitat, podrien rendir de manera òptima a Primera. El més complicat és no deixar de rendir, estar sempre al màxim nivell. Cada temporada han arribat futbolistes més contrastats al Girona i no pots abaixar mai la guàrdia si vols jugar.

En aquest Girona la competència al mig del camp és ferotge. Pere Pons, Timor, Aleix Garcia, Douglas Luiz, Boulaya...

Al final, a l'estiu, ho parlava amb els amics: tots els jugadors que anaven arribant tenían un perfil altíssim, joves i amb ambició. Al final no et queda més que seguir demostrant el nivell que havies donat sempre per intentar mantenir la confiança del tècnic. A mi aquest any em recorda molt el del meu debut a Segona A perquè cada jornada me la prenc com una prova a les meves capacitats. No tinc crèdit a Primera Divisió i tinc el repte de jugar partit rere partit perquè aquest pas per la màxima categoria no sigui efímer i duri molts anys.

Que lluny li queda, ara, fer de mestre...

Ara em queda lluny el tema de la docència. Jo vaig estudiar per exercir algun dia com a mestre, però ara em trobo en la meva plentitud futbolística i ho vull gaudir. Em tranquil·litza i m'agrada saber que el dia de demà tinc les portes obertes a la docència, però també m'agradaria seguir vinculat al món del futbol, que és el que més m'omple. Dono molt valor al fet d'haver estudiat, d'haver tingut una família al darrere que m'ha empès a no deixar-ho mai. Un futbolista amb estudis pot ser millor futbolista, n'estic segur.

En què canvia la Segona B i la Primera, més enllà del glamur dels rivals i els estadis?

El context, com diu, no té res a veure. A Primera i a Segona vas a estadis espectaculars, amb uns terrenys de joc impecables, i amb pilotes que vulguis o no tampoc tenen res a veure amb les de categories inferiors. Tens més facilitats per desenvolupar un millor futbol. Un jugador que és capaç de sobresortir a Segona B, com recordo especialment l'Eloi, que va fer un any espectacular amb el Llagostera en aquesta categoria, demostra que si se li dona l'oportunitat ho pot fer en divisions superiors.

On és el sostre del Girona?

El club creix dia a dia i ara mateix, no té sostre. Estem preparats per competir i donar el màxim per mantenir la categoria, que és el nostre gran objectiu. Si s'aconsegueix, mereix una celebració semblant a la de l'ascens. Veient tot el que tenim al darrere i la gent que col·labora amb el Girona, no ens hem de posar sostre, perquè encara es pot créixer més. Estic convençut que si ens salvem aquesta temporada, veurem un Girona de Primera molts més anys.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/11/08/que-mes-desitjo-jugar-primera/878178.html?utm_source=rss